

Verslag van VV-Cultuuractiviteiten Jg 172 - 2025 (2024-25)

1. 20/10/2024 Jaarvergadering en Jaarfeest.

Aanwezigen: het bestuur (verontschuldigd Marc VDD); leden: Karla Vanhulle, José Vandecappelle, Luc De Keyser, Mia Pieters, Gerard Vanhulle, Jan Denys;

Op de jaarvergadering legde Marc Vandoorne, die in 1978 secretaris werd in opvolging van Raoul Boucquey, zoals hij al enkele jaren had aangekondigd, uit vrije wil en in het bezit van al zijn verstandelijke vermogens, na 46 vruchtbare jaren zijn pen als geheimschrijver neer. Aangezien de openstelling van deze hoog geëstimeerde maar laag geremunereerde bestuurspost geen kandidaturen had opgeleverd, noch van binnen, noch van buiten de bestuursgroep, werd dan maar op de laatste bestuursvergadering van het werkjaar, na een akelig-stil moment van neergeslagen ogen, collectief met smekende blik in mijn richting gekeken en met zachte druk beslist dat ik als secretaris a.i.(ad interim) het lege gat zou vullen in afwachting dat een nieuw-verwachte messias als een deus ex machina uit de coulissen in ons midden zou nederdalen. Blijkbaar had deze hoop in bange dagen al een naam maar die bleef schromelijk onuitgesproken, hooguit hier een daar schichtig achter de hand gefluisterd, uit angst dat deze benaming/slash/benoeming deze niets vermoedende persoon in kwestie zou ter ore komen en hem of haar of lgbtq+-gewijs hun zou afschrikken, denkende: ik ben al '100j actief' en van mij zullen ze geamuseerd fluisteren "is al dood maar weet het zelf nog niet".

Ik wil deze hooggeachte en tevens hoogbejaarde vergadering (172 jaar jong) er nog eens op attent maken dat ik mijn nieuwe cumulatieve functie destijds onder enige morele druk aanvaard heb als secretaris m.a.i., 'maxime ad interim', en voor zij die geen Schoon-Verdieps verstaan nu in 't Rumbeks-en-omstreken 'ollesies nie mièr dan voer een tusschentiedeke'.

Vandaar dat ik terloops toch even wil opmerken dat mijn eerste daadwerkelijke activiteit als geheimschrijver, wiens bezigheid er duidelijk een is van een hoofdarbeider veeleer dan van een handarbeider, -althoewel het schrijven zelf paradoxaal met de hand gebeurt-, erin bestond de tafels en de stoelen van Ocar-bis te stapelen en te rangeren, gevolgd door de opbouw en afbraak van een professionele bouwvakkersstelling in een H2O-zwembadfabriekje, en wederopbouw en -afbraak van datzelfde buizige onding in CC de Spil ten behoeve van onze toneelafdeling, en dat alles om een Clausiaanse bedscène te suggereren met alles erop en eraan, begrijp met alle kleren aan, als voor een echtelijk bekgevecht en hijgend gezeten op twee schuddende stoelen, hoop en al enkele seconden lang, op een losgeslagen Vrijdag.

Ik ga met mijn tijd mee en gooi er dus nu en dan een woordje Engels tussen, tot spijt van wie het benijdt, Mrs Bucket. Ja zelfs je voornaam is een verkorting van Music Industry Awards en dat is voor de rest van je leven. En a.i. van artificiële intelligentie klinkt dan als EEJ AAJ. Slechts één nanotik op de gevoelige EEJ-AAJ-knop en daar rolde weer na een inspanningsloze bevalling een boorlingvers verslag uit de digitale drukmachine.

Aan jullie, overjaarse en dus hogerechtbare en wellicht ook meer dan wijze Vereenigde Vrienden - met die archaïsche en stilaan aristocratische dubbele ee - om de autochtone verslagen te onderscheiden van de allochtone, excuus voor dit taboewoord in deze woke-tijden, dus, ik verbeter, die van vreemde origine of simpelweg niet-autochtone verslagen.

De 171ste jaarvergadering, in de Hollebolzaal bij ondervoorzitter Arnold D'Haene, verliep volgens het traditionele stramien:

- verslag van de ontslagnemende secretaris Marc Vandoorne over VV-Cultuur
- verslag van toneelmeester(es) Greta Vandoorne over Theater VV
- verslag van penningmeester Luc Denoo over VV Cultuur , Theater VV en het Fonds VV, met enige uitweiding over het belang van de gezichts aantrekkelijkheid van de CEO voor de aandelenkoersen.

- driejaarlijkse verkiezing van de secretaris: Marc Vandoorne, ontslagnemend; enige kandidaat: Paul Verhalle, verkozen

- driejaarlijkse verkiezing van de ondervoorzitter: enige kandidaat Arnold D'Haene, herverkozen

- driejaarlijkse verkiezing van de voorzitter: enige kandidaat Raoul Boucquey, herverkozen, of had je iets anders verwacht misschien?

- opstelling van het jaarprogramma van VV Cultuur

-Jaarfeest in zaal Orchidee met huldiging van Marc Vandoorne die 46 jaar secretaris was.

2. 06/11/2024 in OcarBis

-Karla Vanhulle: Varen van de Noordzee tot de Zwarte Zee op de Europese wateren, Deel 3. De Donau

-Karla, die wat verkouden is, maar toch onhoorbaar voor de 30-koppige schare toehoorders, haalt meteen en ten tweede male haar efficiënte salamitechniek boven: in november 2023 had de als één geheel en hapbare brok aangekondigde cruisevaart zich al eens vermenigvuldigd met een factor 3 en vandaag splitst deel 3 zich moeiteloos in twee: deel 3 De Donau, en ooit nog eens in 2025, als er plaats is op de kalender, het veelbelovende deel 4 De Rest van de Pleziervaart, wat dit dan ook moge zijn.

-We starten vandaag in **Kelheim**, waar de 2840 km lange Donau na 350 km bevaarbaar wordt en door 10 landen en 4 hoofdsteden stroomt.

-De eerste belangrijke stad is **Regensburg, in de Romeinse tijd Castra Regina genoemd**, in de middeleeuwen beroemd voor de zoutproductie, in de 16^e eeuw geboortestad van Don Juan van Oostenrijk, bastaardzoon van Keizer Karel; later bezocht voor de Worstenfeesten en thuishaven van de adellijke familie Turm und Taxis die er een postbedrijf opstartte;

-We varen verder voorbij de **Walhalla-tempel**, hoog torenend op de rots als een Parthenon, een memorial en pleidooi voor de Duitse Eenheid die toen nog ver zoek was.

-We komen in **Passau, op de grens met Oostenrijk**, waar de Donau, de Ilz en de Inn versmelten. Vanaf hier beleef ik de tocht op een speciale manier want in 2022 fietsten we met De Trekvogels langs de Donau van Passau tot Wenen. Met de ogen toe kan ik de meeste van Karla's foto's tot leven doen komen. Enkele Passauhoogtepunten die wij toen evenwel niet beleefden waren: Sissi en het 17duizend-voudig gepijp en het vierdubbel klokkenspel van Dom Stefan's orgel.

-We varen door **de wondermooie Wachau-streek met de bloeiende abrikozenboompjes en de heerlijke marillen.**

-We bezoeken **het imposante Melk: de kerk, het Benediktijnerklooster, de abdijsschool, de musea, de bibliotheek, de wijngaarden.**

-Zo komen we in **Dürnstein** met zijn ruïne waar Richard Leeuwenhart tijdens de derde kruistocht (einde 12^e eeuw) een tijdlang gevangen zat tot de hele schatkist van Engeland tot op de bodem werd leeggeschraapt.

-Hierna volgt de **hoofd- en kunststad Wenen** met teveel monumentale gebouwen om op te noemen. We zakken af naar **de Spaanse rijsschool met Lipizanerpaarden en de prijzige Zachertorte met koffie.**

-**Dan ruilen we Oostenrijk voor Slovakije en komen in de kleine gezellige hoofdstad Bratislava en stoten door naar Hongarije. Budapest is er de tweeledige hoofdstad** met zijn indrukwekkend parlamentsgebouw. Met de amfibibus varen we de Donau over van Pest naar Buda en om te detoxen van al die kunst en cultuur maken zelfs nog een excursie naar **de eindeloze grasvelden van de Puszta.**

-We kijken uit naar het sluitstuk nl. deel 4, de Rest van de Pleziervaart, maar wie weet, is er zoveel plezier te beleven dat dit deel nu al zwanger is van een nieuwe nazaat of zelfs een tweeling.

Ander gegarandeerd plezier is er te beleven op 4 december....

3. 4/12/2024

Bedrijfsbezoek aan Wijngoed Mikken: Urban Winery op productielocatie in de Lekkensstraat te Rumbeke

-16 VV-snoepers verzamelen na de verwelkoming door Jo Spyckerelle bij de kille inox-cleane ketels en de warme geurige eiken vaten in de productiehal van persen tot bottelen en laten zich geïnteresseerd informeren door de oprichter en wijnboer Marc Dewulf, en gedwee herhaaldelijk proefschenken door de wijnboerin met de **Pétillant Naturel**, uiterst jong en haast onbewerkt en daardoor met een overlevingskans uitgedrukt in maanden. Moet dus gedronken worden en wij zijn van nature volgzzaam.

-Marc Dewulf en echtgenote maakten beiden een carrièreswitch van de medisch-commerciële wereld naar de semi-professionele wijnbouw met hun Urban Winery. Urban omspannt twee locaties: de wijngaard, waarvan de eerste stokken werden aangeplant in 2017, is gelegen aan de Diepestraat in Moorslede, de productie van de uitsluitend eigen wijn gebeurt in de Lekkenstraat in Rumbeke in de opgeknapte loods van de bij getogen Rumbekenaars van een zekere leeftijd gekende bier- en kolenhandelaar Michel Feys.

-De tweede informatieronde met geprojecteerd beeldmateriaal volgt gezellig tafelend en happend van de heerlijk gevarieerde tapas van Kaas en Zo. Zo is er naast kaas ook vlees en vis en diverse dip- en smeerbereidingen. Dit alles wordt vloeiend kracht bijgezet door de **Midsummer**, een blend van Acolon en Cabernet-Dorsa, twee Duitse rassen: een frisse en elegante roséwijn met toetsen van cassis en rood fruit.

-De naam Mikken werd gekozen naar de naam van de wijk waarlangs de wijngaard gelegen is aan de Diepestraat te Moorslede. Mikken verwijst naar 'mekken', een driepikkel waarop hooi ligt te drogen. Op de plaats van de wijngaard stond destijds de Duitse bunderlinie 'Flandren III-stellung' waar het offensief op Passendale werd ingeleid... Zo was de associatie met 'mikken' snel gemaakt.

-Volgen in de degustatieronde, opeenvolgend maar ruim gespreid, **Mr Grey** van het superwarme jaar **2022** en **Mr Grey 2023**. Het is een blend van Pinot Gris en Auxerrois; een witte wijn met florale aroma's en toetsen van citrusvruchten en rijpe appel. Dan **Monaco 2022**, 12 maanden gerijpt op eiken vaten en de jonge **Monaco 2023**, een rode Acolonblend van Blaufrankisch en Dornfelder, een volle, fruitige en kruidige wijn met een lange afdrank.

-We degusteren daarna nog twee bijproducten van het vinificatieproces, het distillaat van de persresten, nl. **Schrapnel**, een Eau de vie de Marc ofte Grappa van 43 graden en om in lokale schoonheid te eindigen **Rumbeeks Goud**, dit is de Schrapnel die 10 maanden op Franse eik gerijpt heeft.

-Voor de aanwezige fijnproevers een exquise avond, de inleg van € 37.5 meer dan waard. Of het ook een geslaagde VV-Cultuuravond mag genoemd worden, met slechts 16 deelnemers, waarvan amper 5 niet-bestuursleden, laat ik bloednuchter in het midden.

4. Een voltreffer was zonder twijfel het **Nieuwjaarsgebeuren i.s.m. DF** op woensdag **8 januari 2025** in de Ocar. Door de onverwachte golf van inschrijvingen die op 120 werden afgesloten met nog een wachtlijst van afgewezen gegadigden moest zelfs Ocarbis ter elfder ure ingeschakeld worden om iedereen, tijdens de pauze voor de bourgondische taartverovering met driekoningenboon en achteraf voor het klinken met het cultureel luidend evaluatieglas, een comfortabel zitje aan te bieden.

De hoofdingrediënten waren de intussen VV-klassiekers geworden **Dinner for one**, een komische toneelschets van Laurie Wylie uit 1934, hoogstaand herleefd door Mia Pieter en Marc Vandendriessche en **Bij de Fiscus** uit Peegie van stadsgenoot Willem Denys, sprankelend gebracht door Jan Vergote, Mia Pieters, Marc Vandendriessche en Christ Soenen. Maar daarover wellicht meer en beter verslag door onze toneelmeester.

's Anderendaags om 12 u kon de jeugdige, -zij het niet van lijf en leden dan toch wel van harte levendige ondersteuningsploeg van bestuursleden en leden van beide verenigingen, samen met de VV-acteurs, nadat het laatste rekwisiet in het waterzuchtige schermkot was opgeborgen en de ultieme lege fles zachtjes in de glascontainer was gedropt, voldaan en weltevree de deur van de Ocar achter zich dichttrekken.

5. Na het eerste **Kunstuur** in oktober 2023 stonden de Vereenigde Vrienden op woensdag **5 februari 2025** weer te popelen om zich in de vroegere St.-Amandskerk nog eens te gaan vergapen aan 28 topwerken van eigen bodem uit de periode 1850-1950 van de hand van kleppers zoals Permeke, De Smet, De Saedeleer, Van de Woestijne, Servaes, Wouters, de Troyer en Jespers, maar ook van minder bekende kunstenaars zoals Peiser, Stevens, Van Beers en Brusselmans, niet Herman maar Jean. Wij werden tijdens onze stoeltjesdans hologramgewijs bij de hand genomen door het verhaal van een trits BV's zoals Frank Deboosere, Lucas Van den Eynde, Marc Uytterhoeven, Wim Opbrouck, Jelle Cleymans en Jo De Meyere en geruggesteund door aangepaste muziek van Dirk Brossé en unieke belichting. Eens te meer werd bewezen dat de afwezigen die 8 van de 32 geboekte plaatsen hadden kunnen innemen, ongelijk hadden.

Aan de avond werd een kunstig vervolg gebreed door de vingervlugge handen en de jeugdige spraakwaterval van goochelaar Marnix, getalenteerde kleinzoon van ondervoorzitter Arnold, die zijn vergaderfaciliteiten ter beschikking stelde en driftig in

de weer was om alle vloeibare restanten van de nieuwjaarsreceptie via van magistrale verbazing opengevallen monden te doen verdwijnen in ontvankelijke kelen.

6. Op 12 maart heeft de voorzitter zijn linkerbuur Jan **Verhaeghe** uitgenodigd die zijn zoon **Stijn** als eminente spreker en erudiete leraar en docent heeft meegebracht. Als ijsbreker rakelt Stijn een element uit zijn jeugd op dat bepalend geweest is voor zijn verdere maatschappelijke ontwikkeling en veelzijdige carrière. Hij dankt nl. zijn liefde voor taal, beeld en geschiedenis aan de bibliotheek van de Vereenigde Vrienden op het Kerkplein in het algemeen en aan de stripcollectie in het bijzonder.

Want heel de avond draait rond het stripverhaal "**Kaspar Hauser, in het oog van de storm**", waarvan hij de scenarist is. Kaspar Hauser is een semi-historische figuur, een soort mythe, die geen enkele Vlaming, maar wel iedere Duitser kent. Hij is een ontwortelde vondeling, een motorisch beperkte kluns, die niet stom is maar toch niet spreekt.

Stijn gaat eerst op zoek naar

1. de historische Kaspar aan de hand van enkele kapstokdatums:

- 26 mei 1828: Pinkstermaandag in Nürnberg, een soort boemelkensdag voor de mannelijke helft van de bevolking
- 17 oktober 1829: een mislukte aanslag op Kaspar Hauser in Ansbach
- 14 december 1833: tweede en fatale aanslag op Kaspar, die sterft door een steekwonde; zijn grafschrift luidt: "occultus occulto occisus est": een onbekende is door een onbekende gedood)

2. de politieke Kaspar met enkele theorieën over zijn afkomst.

a) de erfprinstheorie: is hij de zoon van Groothertog Karl von Baden en Stephanie de Beauharnais (nicht van Napoleons Josephine), die door een interne familievete bij de geboorte weggenomen werd?

Aanhanger van deze theorie was o.a. Rudolf Steiner, de gekende pedagoog met zijn 'speciale' scholen.
Stegenstander was o.a. Charles Lord Stanhope, die tegen de heropleving van de Napoleontische ideeën streed

b) het DNA-onderzoek. Gekenmerkt door tegenstand van de nazaten van Karl von Baden, pollutie van DNA-materiaal tot zelfs vermenging van beenderen in het graf.

3. de filosofische Kaspar: dit is het geprefereerde werkveld van Stijn die tot het besluit komt dat Kaspar geen 'enfant sauvage' of 'wolfskind' was, gezien hij een zekere opvoeding had gekregen, maar eerder een soort halfbeschaafde 'Vrijdag' à la Daniel Defoe in zijn Robinson Crusoe, een figuur met zoveel blinde vlekken dat er blijvend over nagedacht en geschreven zal worden, een cliffhanger voor wie meer dan modaal filosofenbloed in de aderen lopen heeft.

Een mysterieuze avond met beklijvende momenten rond een typisch onderwerp voor een literatuurthesis.

7. Daags na fopperkensdag, op 2 april dus, houdt ons jong lid en oud-leerling van de voorzitter, **Jo Spyckerelle**, zijn titelloze maidenspeech voor een 25-tal toehoorders, waaronder een flinke delegatie geïnteresseerde niet-leden. Multitasker Jo struint in zijn eigenste familiegeschiedenis met een kunstige causerie van woord en beeld. Kunstig, want met de allerindividueelste expressie van zijn allerindividueelste emotie bladert hij eerst door een boekenlijst om zijn doel, zijn droom, een ultiem boek over zijn familie, te omsingelen. Eerst is daar '**Georges Verstraete en de Vereenigde Vrienden**', over zijn overgrootnonkel, aannemer en lid vanaf 1907. Dan '**Congo, een geschiedenis**' van David Van Reybroeck, (dat hij hertitelt met Rudy Vrancks' 'De Ontdekking van Congo') waarin zijn grootvader, een tijdlang districtscommissaris in Kasai, katoen introduceert rond de evenaar. Zo komen wij even bij '**Valère Gelders au Congo**', de '**Spyckipedia**' en het '**Dagboek van Victor Maesele**' zijn schoonovergootvader en bij het '**Memoriale Rumbecanum**' van pastoor Leopold Slosse.

Deel twee focust op de **Verstraetes**, 200 jaar metsers voorafgegaan door 5 generaties wevers, met Leonard Verstraete 1860-1946 als stamvader van het bouwbedrijf, met zijn 4 zonen (Michel, Georges, August en Eli) en, minder belangrijk, ook nog 3 dochters. Zij bouwden niet alleen de kerk van Rumbeke, maar ook het Arsenaal van Roeselare, nu Museum Koers, en nog 37 kerken in Vlaanderen en Wallonië.

In deel 3 herbeleven we een stukje '**Petrus Paulus 100**' met o.a. een filmpje over de acrobatische onthulling van de Banner van 8 op 6 meter en in de epiloog worden we aan het denken gezet over de toekomst van het kerkgebouw.

8. Op woensdag 7 mei gaan we met 2 dozijn geïnteresseerden ten tweeden male de boer op. Bijna letterlijk want het bedrijfsbezoek bij **Jopack** in de Kwadestraat vlak achter AZ Delta heeft veel met de boerenstiel te maken. Brecht Vanacker, schoonzoon van lid Denis Allegaert en één van de 4 familiale zaakvoerders van dit voor velen ongekende, en toch qua bebouwde oppervlakte zeer uitgebreid Rumbeeks bedrijf, leidt ons rond. Eigenlijk zijn het twee bedrijven ontstaan uit de voorouderlijke vlasboerderij.

Eerst was er de **Zwingelarij**. Enerzijds wordt de heroplevende vlasteelt voortgezet vanaf de velden van ingehuurde boeren tot ver in Wallonië toe, tot het ruwe eindproduct: het gezwingelde vlas. Het zwingelen zelf zien we voor onze ogen gebeuren in de buik van een lange stofferige ijzeren slang met name zwingelmachine: het stugge gerote vlas verdwijnt er in opengesperde muil en komt er vele tientallen meters verder uit als weelderig-zachte blonde toneelpruiken. 75 % van het gerote vlas is intussen door het machinale proces afgezonderd en zal een hoofdrol spelen in het tweede bedrijf Jopack. In rollen van 100 kg gaat dit voorlopige eindproduct naar textielbedrijven in China, Cambodja, Vietnam en Bangladesh. In België zijn er nog ongeveer 50 bedrijven met deze activiteit.

Als tussendoortje gaat Denis de nostalgische toer op en schetst ons het vlasgebeuren uit zijn kindertijd, want ook hij is een kind van het vlas. Zaaïen, bloeien, slijten, drogen in bundels, schoven ofte kapelletjes, mijten met de bache, tassen, repelen, opnieuw optassen, roten: alles met de blote hand en de forsballen. Denis gaat er zozeer in op dat hij minstens bij zichzelf de oogwaterstand doet stijgen..

Het tweede bedrijf is **Jopack**, dat veruit de meeste oppervlakte van de weidse site inneemt.

Hier worden die 75 % restproduct van het gezwingelde vlas verwerkt, nl de houtvezel, die vroeger o.a. door Unilin voor leemplaten gebruikt werd. Een deel gaat naar de papierindustrie, de rest naar de veehouderij en de paardenhuishouding. Daarnaast worden er ook massa's aangevoerd stro en hooi gezuiverd, verwerkt en verpakt.

In de immense loods volgen wij de productielijnen die sterk geautomatiseerd en gerobotiseerd zijn: het doet mij denken aan een moderne drukkerij waar aan de ene kant de maagdelijke papierrol in de machine gaat en tientallen meters verder als krant of tijdschrift in bundels verpakt het bedrijf verlaat, zonder menselijke aanwezigheid, tenzij de onze, met half open mond: open van verbazing en gesloten tegen het niet zo fijne stof.

Dat stof wordt tenslotte bij een dankwoord aan Brecht Vanacker en vrouwlief en ook aan Denis en Christine weggespoeld met een goed glas met mondversnapering in een door de VV-catering tot pop-upbar omgetoverde loods. Mooi en onontbeerlijk slot van een interessante Rumbeekse vooravond.

9. Op woensdag 5 mei halen we nog eens ons 'vederlichte' podium van stal ter ondersteuning van **BVBA Vandamme**. Geen bedrijf maar een bedrijvige muziekgroep uit Roeselare en Izegem bestaande uit frontman Sam Vandamme, songwriter, zang en snarenspeel, Wannes Vandewiele, violist wiens wieg op enkele tientallen meters van dit podium stond, Stijn Oyaert, accordeon, Jozef Vanhaecke, gitaar en zang en Thomas Camerlynck, contrabas.

Zij verrassen ons met naar Ierse folkmuziek neigend virtuoos samenspel bij hun West Vlaamse nummers met meer dan één vleugje Willem Vermandere zoals Smit mie moa were, Vandoage doe'k nie mee, Ip boane, Ik wille gelukkig zin; Fadroeï, Passe-partout en Alabadine. Alabadine is tevens de titel van hun eerste LP die ze vorig jaar op de wereld wierpen. Alabadine is Werviks dialect en betekent: gearmd, mekaar ondersteunend wandelen, bij voorkeur lichtjes in de wind,

De sprong van ons podium naar dat van Dranouter is immens maar zal toch niet lang meer te vermijden zijn.

Van de ongeveer 70 aanwezigen was iets meer dan de helft VV-lid en dus met een respectabele gemiddelde leeftijd, de rest waren jeugdige BVBA Vandammekenners uit het rond. Menig VV-lid getuigde achteraf, zich, althans voor anderhalf uur en nog enkele uren nawerking, weer 20 jaar jonger te voelen. Als dat geen hoogwaardige verdienste is van een VV-Cultuuravond.

10. De jaarlijkse uitstap op 5 juli was vooraf al anders dan anders door de powerpointvoorstelling in het Bulletin. Nog meer anders dan anders: het organisatorenteam LucLut en FabianLucia werd, door het Italiaanse fietsavontuur van Fabian omgevormd tot LucLut en PeterLeen. Zij zorgden voor anders dan anders-vervoer van de dag: geen bus, geen eigen auto's maar 4 ingehuurd minibuses bevolkt door een klets Moppentappers, Genieters, Padvinders en Deugnieten, 33 in totaal, stuurvast aangestuurd door Luc, Peter, Leen en Krist Soenen.

Eerste reisdoel: **Mudel** (Museum van Deinze en de Leiestreek). Twee gidsen leiden ons langs **Roger Raveel**, eerst zijn beginperiode landschappen en stillevens, zijn figuratieve Zulma en zichzelfperiode, gevolgd door zijn monumentale abstracte doeken en zijn Nieuwe Visie, waarmee hij het meest bekendheid genoot. Daarna een greep uit de Latemse School: Xavier de Cock, Leon Desmet, Gustaaf Vande Woestijne, Dave Debruyne, Modest Huys en vooral Emile Claus.

Die stevige brok cultuur werd op het plein vóór de Brielpoort beloond met een stevige aperitief, gevolgd door een al dan niet stevige picknicklunch-onder-eigen-verantwoordelijkheid.

De tweede brok cultuur krijgen we binnen te Kruisem in het **ECC** het European Cartoon Center. Na een algemene inleiding door de baas van 't spel over het ontstaan als gelegenheidsevenement en de groei tot een permanente instelling met internationale allures ontdekken wij op eigen tempo en devotie de scherpe pen van de vele tientallen cartoonisten, waaronder dorpsgenoot Lectr, alias Steven Degryse, zijn verdiende plaats veroverd heeft.

Hierna wordt naast de lokale petanquebaan koffie en gebak geserveerd door het onvolprezen VV/VVV-horecateam versterkt door de zitvlakondersteunende plooi-toelieferancier Arnold.

Onze cultuurhonger is nog niet gestild want hierna vliegen we door de glooiende Streuveliaanse velden naar het **Lijsternest**. Het bezoek begint met een niet gepland inclusief tafereel uit 'De teloorgang van de Waterhoek' waarbij Moniek door de wonderen van de moderne techniek opgesloten wordt in de waterhoek, zijnde het bezoekerstoilet. De 2 gidsen nemen ons mee in de ziel van Streuvels en zijn Lijsternest, getekend door vriend-architect Jos Viérin en bemeubeld door de gebroeders Decoene.

Nulla dies sine linea was de lijfspreuk van Streuvels die wij actualiseren tot 'Nulla cultura sine aperitivo'. Aperio 2 gaat door, niet in maar naast een brokkelend stuk erfgoed, de afgebrande kerkruïne van Anzegem.

De finale in het Hof ter Walskerke wordt ingezet door Aperio 3 met tapas, gevolgd door varkenswangetjes met frietjes en afgesloten met koffie.

Een vrij zonnige dag zonder regen, driewerf museaal ingevuld en overgoten met drievoudig aperitief in een heerlijke Verenigde Vriendensfeer: meer moet dat niet zijn. Drie tot de derde bravo voor het organiserende kwartet LucLutPeterLeen.

11. Na het hetezomerintermezzo werd de VV-familie op 3 september wakker geschud door vrouwelijk geweld ofte girlpower uit eigen rangen met als eerste furie **Het Ontwaken van Dario Fo**, of beter van zijn stormachtige eega Franca Rame, voor de gelegenheid belichaamd door **Griet Vandecappelle**, dochter van en geassisteerd door een flink incasserende pop-up-baby. Een sterk geschreven en gespeeld stukje sociaal-feministische humor rond de dagelijkse vraag : Hoe geraakt de moderne feministische vrouw door de ochtendsleur tijdig op haar werk?

Na een ruime bijtankpauze is **Yoke Aerbeydt**, ook dochter van, aan de beurt met een selectie **girlpowersongs**, zelf gezongen en zichzelf begeleidend op de digitale piano. Te beginnen met The heart asks pleasure first, gevolgd door Liz on top of the world en I can't make you love me.

Het vierde liedje komt uit de filmklassieker *Le fabuleux destin d'Amélie Poulain*, nl *Comptine d'un autre été* van Yann Tiersen.
Terug naar het Engelstalige répertoire met *Your heart is as black as night* gevolgd door *What's up*, dat zich leent tot het meezingen door het 33-stemmige VV-zaalkoor.

Het appél naar een bisnummer is een bewijs dat het optreden meer dan geslaagd was.

De voorzitter bedankt Griet en Yoke met mooie woorden en een fles champagne en fluistert in beider oor: Er volgt nog iets...(iedereen mag hier zijn eigen fantasie laten werken).

12. De twaalfde maandactiviteit van woensdag 1 oktober ligt bij de 25 aanwezigen (de anderen hebben altijd ongelijk) nog zo vers in het geheugen dat ik me voor mijn verslag kan beperken tot een vrij korte opsomming van namen en titels. Onder de noemer **Filmsuite, kortfilms uit eigen kring** wordt ons een beeldig palet geserveerd van filmisch artistiek en technisch kunnen uit eigen kring en aanverwanten. We starten met **Indonesia**, een overweldigend natuurdiaporama van de hand van **Luc Eeckhaut** van Knipoogje. We vervolgen met twee documentaires van **Roger Roelens**: **Citytrip Kopenhagen** en **Todos Santos** over de feestelijke dodenherdenking in Guatemala. Daarna is Knipoogje weer aan zet met **Mondieu** van **Charles Dumont**, **De rode draad** van **Ludo Kindt** en **Seaside stroll** van **Pat Werbrouck**.

Na de pauze is het de beurt aan **Nikolaas Boucquey** met vier avantgardistische experimentele filmpjes: **Eigengrau** over de Chinese Muur, **Road** over de Zuidkust van IJsland, **Flowers of Shanghai** en **The Mall!!** over Washington.

De spektakelavond eindigt met de korte speelfilm **The Importance of Sweet & Salt** van **Benoit De Clerck** met in de hoofdrol onze **Jan Vergote**.

Ik besluit: een opmerkelijke afsluiter van een hoogstaand werkjaar VV-Cultuur 2024-25

Paul Verhalle, secretaris

...